

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย

อักษรพิเศษของเวลาและวิธีที่ได้นำมาใช้กับตัวอย่างผลิตภัณฑ์ I

โดย

ทรงเกียรติ วิสุทธิพิทักษ์กุล
เกยร โปรดานนท์
ลักษณา พงศ์พงัน

สวป., กรุงเทพฯ 2521
ไม่พิมพ์เผยแพร่

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย

แผนกวิจัยที่ 62
การส่งเสริมการผลิตน้ำมันมินค์

โครงการวิจัยที่ 62/2
การศึกษาถ้วนการเกษตร

รายงานฉบับที่ 12
อิทธิพลของเวลาและวิธีสู่ปัจจัยที่มีต่อผลผลิตของมินค์ I

โดย
ทรงเกียรติ วิสุทธิพิทักษ์กุล
เกษตร ไปรภานนท์
ลักษณา พงศ์พงัน

สวป., กรุงเทพฯ 2521

EFFECTS OF TIME AND METHOD OF FERTILIZER APPLICATION
ON MINT (Mentha arvensis L.) YIELD I

By Songkiet Visuttipitakul, Kesorn Porananond
and Lakana Fongpangan

ABSTRACT

A field experiment was conducted to study the effects of time and method of fertilizer application on mint plant at Nan Province during the period December 1976 - May 1977. The fertilizers applied was a mixture of ammonium sulphate, double superphosphate and potassium sulphate at the rate of 15 N, 5 P₂O₅ and 10 K₂O kg/ rai* respectively. A factorial design was used. The treatments included three application times: a) single application, all fertilizers were applied before planting, b) two split applications, before planting and after first harvest, c) four split applications, before planting and 1,2,3 months after the first application. Methods of application were a) broadcasting and b) band application.

Results on mint yields revealed that four split application gave the highest fresh and dry weight while two split and single application gave the similar results. Results from the experiment further showed that methods of application had no effect on mint yields neither at the first nor second harvest.

* 1 rai = 1,600 m².

อิทธิพลของเวลาและวิธีใส่ปุ๋ยที่มีต่อผลผลิตของมินต์ I

โดย ทรงเกียรติ วิสุทธิพันธุ์*, เกษร โปรดานนท์* และ ลักษณา พงศ์พงัน*

บทคัดย่อ

ให้ทำการทดลองผลของเวลาและวิธีใส่ปุ๋ยที่มีต่อผลผลิตของมินต์ที่จังหวัดน่าน ระหว่างช่วงเดือน 2519 ถึง พฤษภาคม 2520 โดยใส่ปุ๋ย ammonium nitrate เป็นชั้นเพลท, กับเบิลชูเบอร์ฟอสเฟต และโป๊กซ์-เชี่ยมชั้นเพลท ในอัตรา 15, 5 และ 10 N-P₂O₅-K₂O กก./ไร่ ตามลำดับ. ให้วางแผนการทดลองแบบ Factorial Design ซึ่งประกอบด้วยเวลาใส่ปุ๋ย 3 วิธีการ คือ: 1) ใส่ปุ๋ยทั้งหมดก่อนปลูก, 2) แบ่งใส่ 2 ครั้ง คือก่อนปลูกและหลังเก็บเกี่ยวครั้งที่ 1, 3) แบ่งใส่ 4 ครั้ง คือ ก่อนปลูกและหลังจากนั้นทุกเดือน. วิธีใส่ปุ๋ยมี 2 วิธีการ คือ การหัวน้ำและการโรยเป็นแฉะ.

ผลของการทดลองปรากฏว่า เวลาในการใส่ปุ๋ยมีผลทำให้น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, กล่าวคือ การใส่ปุ๋ยโดยแบ่งใส่เป็น 4 ครั้ง ให้ผลคือสูง. สำหรับการแบ่งใส่ปุ๋ย 2 ครั้งและครั้งเดียวให้ผลผลิตใกล้เคียงกัน.

ผลของวิธีใส่ปุ๋ยที่มีผลผลิตของมินต์นั้นปรากฏว่า วิธีใส่ปุ๋ยในเม็ดผลทำให้น้ำหนักสด, น้ำหนักแห้ง, เปอร์เซ็นต์น้ำมัน หรือปริมาณน้ำมันมินต์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่าที่ย่างไร.

คำนำ

พืชක掲ะชนิดท้องถิ่นที่ปลูกกัน ๆ กัน, บ้างก็ปลูกเป็นแฉะ บ้างก็ปลูกโดยวิธีหัวน้ำ และโดยวิธีขัน ๆ อีก, คั้นน้ำการใส่ปุ๋ยให้แก่พืชเหล่านั้นย่อมมีวิธีไม่เหมือนกัน. วัตถุประสงค์ของการเลือกวิธีใส่ปุ๋ยก็เพื่อท้องถิ่นให้พืชให้ใช้ประโยชน์จากปุ๋ยเพื่อการเจริญเติบโตคือสูง. การที่พืชจะใช้ประโยชน์จากปุ๋ยอย่างมีประสิทธิภาพเพียงไก่นั้น นอกจากจะชื่นอยู่กับอัตราปุ๋ยแล้วยังชื่นอยู่กับวิธีการใส่ปุ๋ยก็วาย. วิธีที่จะใส่ปุ๋ยให้ได้ผลคือปุ๋ยจะต้องอยู่ในบริเวณที่รากพืชจะไปถึงได้อย่างรวดเร็ว, และในเวลาเดียวกันก็ไม่ทำอันตรายให้แก่รากเนื่องจากปุ๋ยนั้นเข้มข้นเกินไป (Tisdale and Nelson 1975).

*ฝ่ายวิจัยเกษตร, สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย.

วิธีการ

วางแผนการทดลองแบบ Factorial Design ประกอบด้วย 4 ชั้น, แต่ละชั้นมี 2 ปัจจัย (factor) คือ 1) เวลาใส่ปุ๋ยซึ่งแยกเป็น 3 วิธีการ (treatment) คือ ใส่ครั้งเดียวก่อนปลูก, แบ่งใส่ 2 ครั้ง (ก่อนปลูกและหลังเก็บเกี่ยวครั้งแรก) และแบ่งใส่ 4 ครั้ง (ก่อนปลูกและหลังจากนั้นทุกเดือน); และ 2) วิธีใส่ปุ๋ยแบ่งเป็น 2 วิธีการ คือ ใส่ปุ๋ยโดยการหัวน้ำและโรยเป็นแท่งและส่องไว้ในตารางที่ 1.

ตารางที่ 1. ลักษณะของวิธีการ (treatment) ในการทดลอง

วิธีการ	ใส่ครั้งแรก $N-P_{2.5}-K_2^0$ (กก.ต่อไร่)	ใส่ครั้งที่สอง 1/ $N-P_{2.5}-K_2^0$ (กก.ต่อไร่)	ใส่ครั้งที่สาม $N-P_{2.5}-K_2^0$ (กก.ต่อไร่)	ใส่ครั้งที่สี่ $N-P_{2.5}-K_2^0$ (กก.ต่อไร่)	รวม $N-P_{2.5}-K_2^0$ (กก.ต่อไร่)
ใส่ครั้งเดียว หัวน้ำ	15-5-10	-	-	-	15-5-10
ใส่ครั้งเดียว โรยเป็นแท่ง	15-5-10	-	-	-	15-5-10
ใส่ 2 ครั้ง หัวน้ำ	5-2.5-5	10-2.5-5	-	-	15-5-10
ใส่ 2 ครั้ง โรยเป็นแท่ง	5-2.5-5	10-2.5-5	-	-	15-5-10
ใส่ 4 ครั้ง หัวน้ำ	2.5-1.25-2.5	2.5-1.25-2.5	5-1.25-2.5	5-1.25-2.5	15-5-10
ใส่ 4 ครั้ง โรยเป็นแท่ง	2.5-1.25-2.5	2.5-1.25-2.5	5-1.25-2.5	5-1.25-2.5	15-5-10

1/ใส่ครั้งที่ 2 หลังเก็บเกี่ยวครั้งแรก สำหรับวิธีการที่แบ่งใส่ 2 ครั้ง.

ใส่ครั้งที่ 2 หลังจากปลูก 1 เดือน สำหรับวิธีการที่แบ่งใส่ 4 ครั้ง.

การเตรียมกิน

ได้แล้วกากกินไว้ 2 สัปดาห์ จากนั้นใช้ช้อนอีกครั้งหนึ่ง พรวนแล้วยกแปลงทดลองเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2519.

การปูด

ทำการปูดมินต์คุยกล้า เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2519, โดยใช้ระบบปูด 30×30 ซม.
ทดลองประกอบด้วย 7 แท่ง จากนั้นคุณคุยพาง.

การใส่ปุ๋ย

ใส่ปุ๋ยสมเสมอในเนื้มน้ำมันชัลเฟก, กับเบิคซูเปอร์ฟอสเฟต และโปตัสเซียมชัลเฟก โดยการหัวน้ำหรือไถรยเป็นถ้าความอัตราที่ไถก้านไว้ในแท่นวิธีการ.

การทำจัควัชพีซ

การทำจัควัชพีซโดยกายเหย้าก็วายแวก, ตลอดถูกการทดลอง ให้ทำการทำจัควัชพีซรวม 4 ครั้ง เมื่อมินต่ออายุ 30, 60, 90 และ 120 วัน ตามลำดับ.

การให้น้ำ

เนื่องจากเป็นการทดลองในถูกแล้ง จึงให้น้ำวันเว้นวันโดยวิธีสูบน้ำผ่านฝักบัว แล้วพ่นลงในแปลง.

การเก็บข้อมูล

1) น้ำหนักสด ในการทำน้ำที่ทำการเก็บเกี่ยว 2 ครั้ง ครั้งแรกเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2520 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2520 หรือเมื่อพืชอายุ $2\frac{1}{2}$ และ 5 เดือน ตามลำดับ. พื้นที่ทำการเก็บเกี่ยวแต่ละแปลงเท่ากับ 4.20 ตารางเมตร, โดยเก็บเกี่ยว 5 ถุงละ และเว้นจากหัวและห้วยแปลงก้านละ 60 ซม. แล้วซึ่งน้ำหนักสด.

2) น้ำหนักแห้ง หลังจากเก็บเกี่ยวและซึ่งน้ำหนักสดแล้ว ให้สูญคืออย่างมินต์สดจำนวน 500 กรัมต่อแปลง หรือวิธีการแล้วนำไปอบที่อุณหภูมิ 105°ช. เป็นเวลา 48 ชั่วโมง. จากนั้นจึงซึ่งและหาสัดส่วนระหว่างน้ำหนักแห้งต่อน้ำหนักสด; น้ำค่าสัดส่วนที่หาได้คูณกับน้ำหนักสดของแต่ละวิธีการ, ผลลัพธ์ที่ให้จะเป็นน้ำหนักแห้งของวิธีการนั้น ๆ.

3) เบอร์เช็นตันน์มันมินต์ ให้สักก้นน้ำมันมินต์โดยใช้เครื่องมือสักก้นน้ำมันหอมระ夷 (Aromatic oil determination apparatus-Cerkold), โดยให้ความถ่วงจำเพาะของน้ำมันมินต์เท่ากับ 0.9 กรัมต่อมิลลิลิตร.

4) ปริมาณน้ำมันที่ยลิติก ปริมาณน้ำมันมินต์ที่ได้จากการทดลองระหว่างเบอร์เช็นตันน์น้ำมันมินต์และน้ำหนักสด.

5) การวิเคราะห์คิน กลอคถูกการทดสอบได้เก็บตัวอย่างคินลีก 30 ซม. 2 ครั้ง, กรังแรกเก็บก่อนการใส่ปุ๋ยเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2519 โดยเก็บ block ละ 3 จก. จากนั้นแบ่งเอาคินที่มีน้ำหนักเท่า ๆ กันจากแต่ละ block มารวมกันแล้วทำการวิเคราะห์. ส่วนตัวอย่างคินครั้งสองเก็บเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2520 โดยเก็บสูมทุก ๆ แปลง. จากนั้นนำตัวอย่างคินที่มีน้ำหนักเท่ากันจากวิธีการที่เหมือนกันในแต่ละ block รวมกันเข้าแล้วทำการวิเคราะห์. ผลการวิเคราะห์ทั้งสองไว้ในตารางที่ 2.

ตารางที่ 2. ผลการวิเคราะห์คิน

ตัวอย่างคิน	pH	Organic matter (%)	Total N (%)	Inorganic N (ppm)	Available P (ppm)	Exchangeable K (ppm)
ก้อนปูอก	5.7	2.90	0.134	296.8	35	94
<u>เสริมสิ่นการทดสอบ</u>						
ใส่กรังเกี่ยว หวาน	5.4	2.87	0.133	270.8	32	86
ใส่กรังเกี่ยว โรยเป็นแตร	5.5	2.27	0.132	234.8	30	64
แบ่งใส่ 2 ครั้ง หวาน	5.4	2.55	0.140	235.0	38	105
แบ่งใส่ 2 ครั้ง โรยเป็นแตร	5.4	2.90	0.112	155.0	35	92
แบ่งใส่ 4 ครั้ง หวาน	5.4	2.48	0.116	274.0	37	68
แบ่งใส่ 4 ครั้ง โรยเป็นแตร	5.4	2.69	0.137	265.0	37	120

ผลการทดสอบ

น้ำหนักสด

ผลของเวลาและวิธีใส่ปุ๋ยที่มีต่อผลผลิตน้ำหนักสดของมินท์จากการเก็บเกี่ยวทั้งสองครั้ง แสดงให้เห็นในตารางที่ 3. ปรากฏว่า เวลาในการใส่ปุ๋ยนั้นไม่มีอิทธิพลต่อผลผลิตน้ำหนักสดของมินท์จากการเก็บเกี่ยวครั้งที่ 1, แต่มีผลต่อน้ำหนักสดของมินท์ในการเก็บเกี่ยวครั้งที่ 2 โดยที่น้ำหนักสดของมินท์จากการที่ให้ปุ๋ยโดยการแบ่งใส่ทุกเดือนนั้นสูงกว่าน้ำหนักสดของมินท์จากการที่ให้ปุ๋ยครั้งเดียวบนปูอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$), กล่าวคือวิธีการที่ให้ปุ๋ยโดยการแบ่งใส่ทุกเดือนให้น้ำหนักสดเฉลี่ย 4,049 กก.ต่อไร่ ในขณะที่วิธีการที่ใส่ปุ๋ยครั้งเดียวบนปูอกให้น้ำหนัก-

ตารางที่ 3. ผลของเวลาและวิธีใส่ปุ๋ยต่อน้ำหนักสกของมินต์

วิธีการ	น้ำหนักสก (กก.ต่อไร่)		
	เก็บเกี่ยวครั้งที่ 1	เก็บเกี่ยวครั้งที่ 2	รวมเก็บเกี่ยว 2 ครั้ง
<u>เวลาใส่ปุ๋ย</u>			
ใส่ครั้งเดียว	2298 ^{1/} a ^{2/}	2872 a A	5170
แบ่งใส่ 2 ครั้ง	1905 a	3254 ab A	5159
แบ่งใส่ 4 ครั้ง	2063 a	4049 b A	6112
<u>วิธีใส่ปุ๋ย</u>			
หวาน	2036 ^{3/} a	3260 a	5296
ไอยเป็นแท้	2142 a	3523 a	5665

1/ ค่าเฉลี่ยจากค่าเฉลี่ยทุกวิธีการใส่ปุ๋ย จำนวน 4 blocks.

2/ ค่าเฉลี่ยที่กำกับด้วยค่าวัสดุใหม่กัน แสดงว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (ค่าวัสดุรพินพ์เด็ก) และ 99% (ค่าวัสดุรพินพ์ใหญ่).

3/ ค่าเฉลี่ยจากค่าเฉลี่ยทุกเวลาการใส่ปุ๋ย จำนวน 4 blocks.

สกเฉลี่ยของมินต์เท่ากับ 2,872 กก.ต่อไร่. ส่วนวิธีใส่ปุ๋ยไม่มีผลต่อน้ำหนักสกของมินต์ไม่ว่าจะจากผลของการเก็บเกี่ยวครั้งที่ 1 หรือที่ 2.

เมื่อพิจารณาถึงปฏิกริยา.r รวมระหว่างเวลาใส่ปุ๋ยและวิธีใส่ปุ๋ย, ผลการทดลองปรากฏว่าในการเก็บเกี่ยวครั้งที่ 1 ปฏิกริยา.r รวมคงคล่องไม่มีผลในการเพิ่มน้ำหนักสก, แต่ในการเก็บเกี่ยวครั้งที่ 2 กลับปรากฏว่า การใส่ปุ๋ยแบบแบ่งใส่เป็น 4 ครั้ง ไม่ว่าจะเป็นการหวานหรือไอยเป็นแท้มีผลทำให้น้ำหนักสกสูงกว่าการใส่ปุ๋ยครั้งเดียวโดยการหวานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกังแสดงไว้ในตารางที่ 4 และรูปที่ 1.

น้ำหนักแห้ง

ผลจากการศึกษาถึงการใส่ปุ๋ยต่อน้ำหนักแห้งของมินต์คังแสดงในตารางที่ 5 ปรากฏว่าเวลาใส่ปุ๋ยไม่มีผลทำให้น้ำหนักแห้งของมินต์ในการเก็บเกี่ยวครั้งที่ 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4. ผลของปัจจัยร่วมระหว่างเวลาและวิธีการใส่ปุ๋ยต่อน้ำหนักสกัดของมินต์

วิธีการ	น้ำหนักสกัด (กก.ต่อไร่)		
	เก็บเกี่ยวครั้งที่ 1	เก็บเกี่ยวครั้งที่ 2	รวมเก็บเกี่ยว 2 ครั้ง
ใส่ครั้งเดียว หวาน	2237 1/ a	2683 a A	4920
ใส่ครั้งเดียว โรยเป็นแท่ง	2360 a	3061 ab A	5421
แบ่งใส่ 2 ครั้ง หวาน	1884 a	3030 ab A	4914
แบ่งใส่ 2 ครั้ง โรยเป็นแท่ง	1926 a	3477 ab A	5403
แบ่งใส่ 4 ครั้ง หวาน	1986 a	4066 b A	6052
แบ่งใส่ 4 ครั้ง โรยเป็นแท่ง	2140 a	4032 b A	6172

1/ ก้าเลขจากคำเฉลี่ย จำนวน 4 blocks.

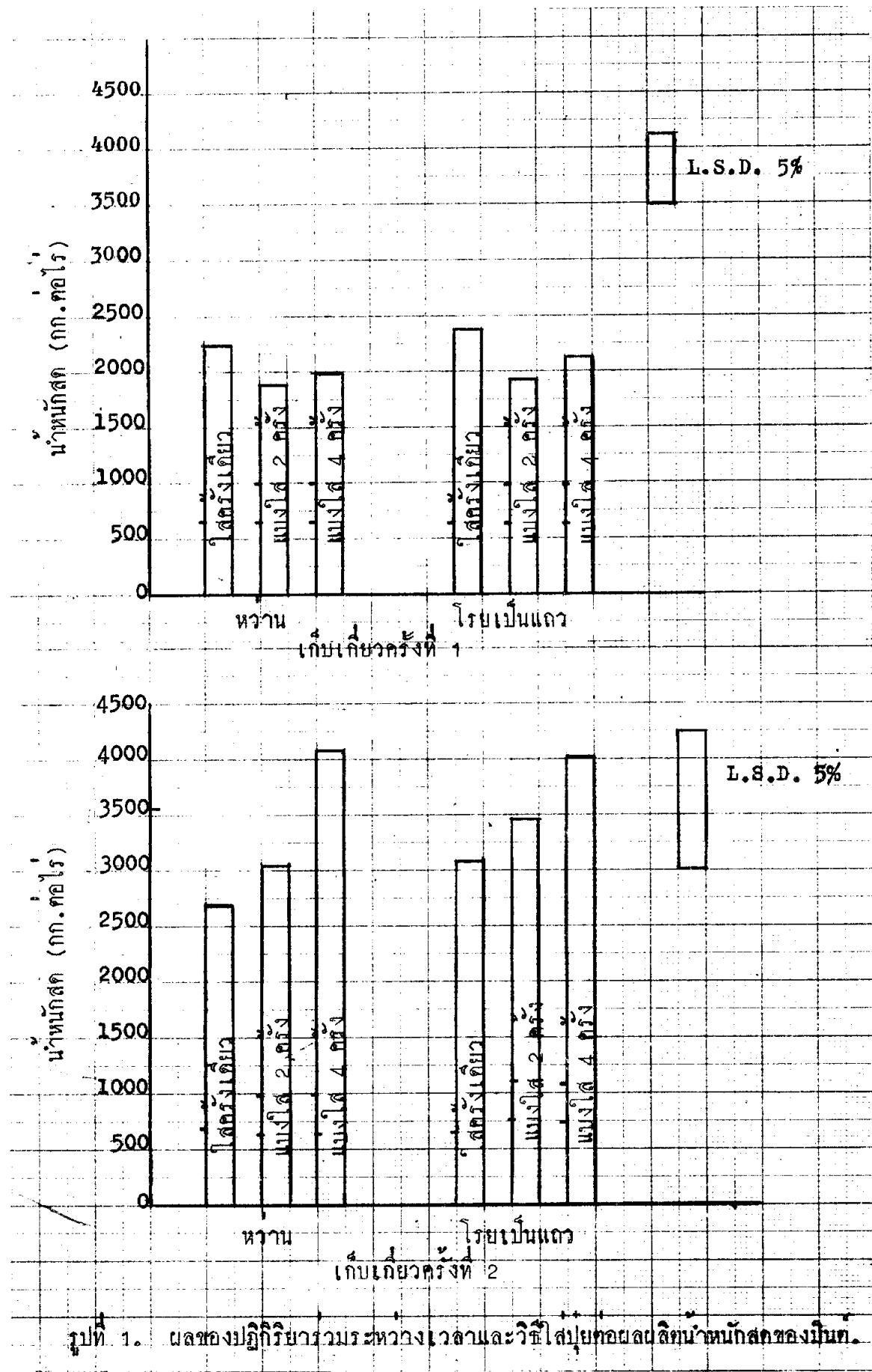
ตารางที่ 5. ผลของเวลาและวิธีการใส่ปุ๋ยต่อผลผลิตน้ำหนักแห้งของมินต์

วิธีการ	น้ำหนักสกัด (กก.ต่อไร่)		
	เก็บเกี่ยวครั้งที่ 1	เก็บเกี่ยวครั้งที่ 2	รวมเก็บเกี่ยว 2 ครั้ง
<u>เวลาการใส่ปุ๋ย</u>			
ใส่ครั้งเดียว	463 1/ a 2/	623 a A	1,086
แบ่งใส่ 2 ครั้ง	385 a	724 ab A	1,109
แบ่งใส่ 4 ครั้ง	415 a	885 b A	1,300
<u>วิธีการใส่ปุ๋ย</u>			
หวาน	410 2/ a	713 a	1,123
โรยเป็นแท่ง	432 a	775 a	1,207

1/ ก้าเลขจากคำเฉลี่ยทุกวิธีการใส่ปุ๋ย จำนวน 4 blocks.

2/ ก้าเลขที่ก้ากันถูกวิธีการใหม่อนกัน และคงไว้ในแต่ละต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น 95%
(ก้าอักษรพิมพ์เล็ก) และ 99% (ก้าอักษรพิมพ์ใหญ่).

3/ ก้าเลขจากคำเฉลี่ยทุกวิธีการใส่ปุ๋ย จำนวน 4 blocks.

รูปที่ 1. ผลของการปรับปรุงพันธุ์ข้าวในระหว่างเวลาระหว่างวิธีการเพาะปลูกโดยใช้หนานหานักศึกษาของมหาวิทยาลัย。

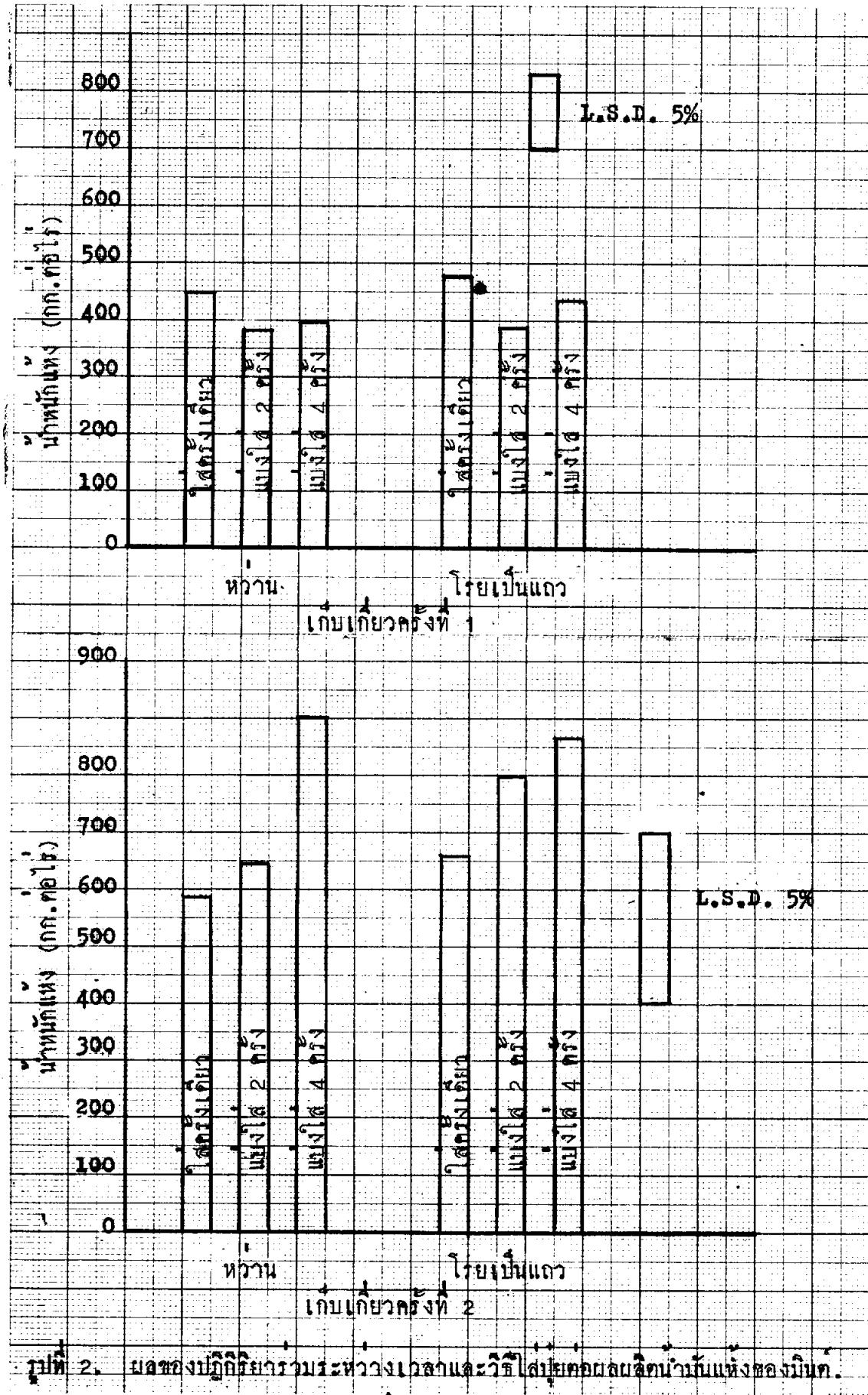
ทางสถิติแค่ประการใด. แท้ในการเก็บเกี่ยวครั้งที่ 2 กลับพบว่า เวลาใส่ปุ๋ยมีผลต่อน้ำหนักแห้งของมินต์ ซึ่งผลการทดลองแสดงให้เห็นว่า ผลผลิตน้ำหนักแห้งของมินต์เพิ่มขึ้น เมื่อเพิ่มจำนวนครั้งในการใส่, กล่าวคือ วิธีการที่ใส่ปุ๋ยครั้งเดียวให้ผลผลิตน้ำหนักแห้งของมินต์เท่ากับ 623 กก.ต่อไร่ ในขณะที่การแบ่งใส่ปุ๋ย 2 ครั้ง และ 4 ครั้ง ให้น้ำหนักแห้งมินต์เพิ่มเป็น 724 และ 885 กก.ต่อไร่ ตามลำดับ. ส่วนผลของวิธีใส่ปุ๋ยจากการทดลองปรากฏว่า วิธีใส่ปุ๋ยแตกต่างกันไม่มีผลทำให้น้ำหนักแห้งของมินต์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแค่ประการใดจากการเก็บเกี่ยวครั้งที่ 2 ครั้ง.

สำหรับผลของปฏิกริยาawanระหว่างเวลาและวิธีใส่ปุ๋ยต่อน้ำหนักแห้งดังแสดงไว้ในตารางที่ 6 และ表ที่ 2 ปรากฏว่า ปฏิกริยาawanไม่มีผลในการทำให้น้ำหนักแห้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการเก็บเกี่ยวครั้งที่ 1. แท้ในการเก็บเกี่ยวครั้งที่ 2 ปฏิกริยาawanถูกกล่าวมีผลในการเพิ่มน้ำหนักแห้ง. อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาอย่างละเอียดจะปรากฏว่า ผลของปฏิกริยาawanถูกกล่าวเกิดจากเวลาใส่ปุ๋ยมากกว่าวิธีใส่ปุ๋ย.

ตารางที่ 6. ผลของปฏิกริยาawanระหว่างเวลาและวิธีใส่ปุ๋ยต่อมผลผลิตน้ำหนักแห้งของมินต์

วิธีการ	น้ำหนักสด (กก.ต่อไร่)		
	เก็บเกี่ยวครั้งที่ 1	เก็บเกี่ยวครั้งที่ 2	รวมเก็บเกี่ยว 2 ครั้ง
ใส่ครั้งเดียว หวาน	450 ^{1/} a	586 a A	1,036
ใส่ครั้งเดียว โรยเป็น俵	475 a	660 ab A	1,135
แบ่งใส่ 2 ครั้ง หวาน	381 a	649 ab A	1,030
แบ่งใส่ 2 ครั้ง โรยเป็น俵	389 a	798 ab A	1,187
แบ่งใส่ 4 ครั้ง หวาน	399 a	904 b A	1,303
แบ่งใส่ 4 ครั้ง โรยเป็น俵	432 a	866 b A	1,298

1/ คัวเลขจากคำเฉลี่ย จำนวน 4 blocks.

หมายเหตุ 2. ผลของภัยธรรมชาติระหว่างเดือนตุลาคมและธันวาคมคือว่ามีฝนตกหนักมากที่สุด.

เบอร์เซ็นต์นำมัน

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยทางสถิติถึงผลของเวลาและวิธีการใช้ปุ๋ยที่เบอร์เซ็นต์นำมันในการเก็บเกี่ยวหั้งสองครั้งปรากฏว่า การใช้ปุ๋ยในเวลาหรือวิธีค้างกัน ไม่มีผลทำให้เบอร์เซ็นต์นำมันแตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น 95% อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยจากการทดลองแสดงให้เห็นว่า การใช้ปุ๋ยในไตรเจนในอัตราสูงเกินไปอาจจะมีผลทำให้เบอร์เซ็นต์นำมันลดลง ดังจะเห็นได้จากการที่ 7 ว่า เบอร์เซ็นต์นำมันจากวิธีการที่ไม่รับการใช้ปุ๋ยหั้งหมุดครั้งเดียวในการเก็บเกี่ยวครั้งแรกเท่ากับ 0.44 ในขณะที่วิธีการที่แบ่งการใช้ปุ๋ยเป็น 2 ครั้ง และ 4 ครั้ง ให้เบอร์เซ็นต์นำมัน 0.47 และ 0.46 ตามลำดับ.

ส่วนผลของปฏิกิริยาawanระหว่างเวลาและวิธีใช้ปุ๋ยที่เบอร์เซ็นต์นำมันนั้น ผลการทดลองปรากฏเช่นเดียวกันว่า ปฏิกิริยาawanคงคล่องให้เบอร์เซ็นต์นำมันใกล้เคียงกันมากเฉลี่ยคั้งแท้ 0.44-0.47% ดังแสดงไว้ในตารางที่ 8 และรูปที่ 3.

ตารางที่ 7. ผลของเวลาและวิธีใช้ปุ๋ยที่เบอร์เซ็นต์นำมันมินต์

วิธีการ	เบอร์เซ็นต์นำมัน	
	เก็บเกี่ยวครั้งที่ 1	เก็บเกี่ยวครั้งที่ 2
<u>เวลาการใช้ปุ๋ย</u>		
ใช้ครั้งเดียว	0.44 ^{1/} a ^{2/}	0.46 a
แบ่งใช้ 2 ครั้ง	0.47 a	0.45 a
แบ่งใช้ 4 ครั้ง	0.46 a	0.44 a
<u>วิธีการใช้ปุ๋ย</u>		
หวาน	0.46 ^{3/} a	0.45 a
ໄroyเป็นแคล	0.46 a	0.45 a

1/ ค่าเฉลี่ยจากการทดลองทุกวิธีการใช้ปุ๋ยจำนวน 4 blocks.

2/ ค่าเฉลี่ยที่กำกับด้วยค่าวั้กษรเมื่อนอก แสดงว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (ค่าวั้กษรพิมพ์เล็ก) และ 99% (ค่าวั้กษรพิมพ์ใหญ).

3/ ค่าเฉลี่ยจากการทดลองทุกเวลาการใช้ปุ๋ยจำนวน 4 blocks.

ตารางที่ 8. ผลของปฏิกรรมร่วมระหว่างเวลาและวิธีการใส่ปุ่ยต่อเบอร์ เช่นกันนัมมินค์

วิธีการ	เบอร์ เช่นกันนัมมินค์	
	เก็บเกี่ยวครั้งที่ 1	เก็บเกี่ยวครั้งที่ 2
ใส่ครั้งเดียว หวาน	0.44 ^{1/} a	0.46 a
ใส่ครั้งเดียว รอยเป็นแผล	0.44 a	0.47 a
แบ่งใส่ 2 ครั้ง หวาน	0.48 a	0.44 a
แบ่งใส่ 2 ครั้ง รอยเป็นแผล	0.46 a	0.47 a
แบ่งใส่ 4 ครั้ง หวาน	0.45 a	0.44 a
แบ่งใส่ 4 ครั้ง รอยเป็นแผล	0.47 a	0.43 a

1/ คัวเดซจากค่าเฉลี่ยจำนวน 4 blocks.

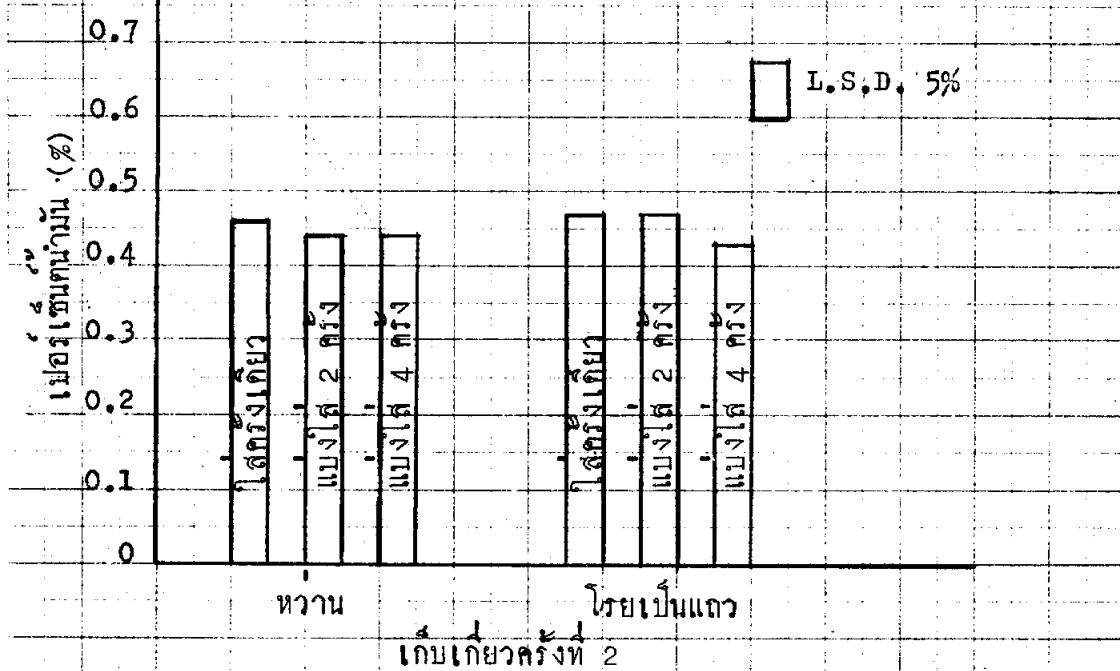
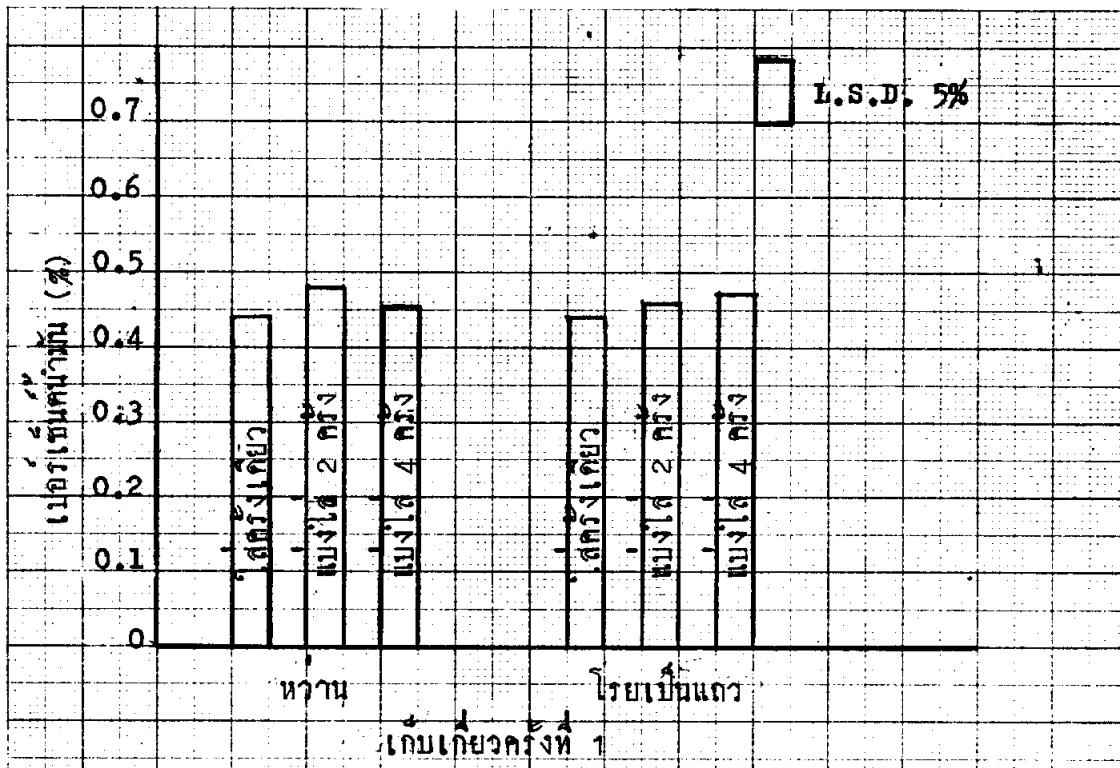
ปริมาณน้ำมันมินค์

จากการวิเคราะห์ทัวเร็วทางสถิติถึงผลของเวลาและวิธีใส่ปุ่ยต่อปริมาณน้ำมัน ปรากฏว่า เวลาและวิธีใส่ปุ่ยทั้งกัน ไม่ได้มีผลทำให้ ปริมาณน้ำมันที่ผลิตไปจากการเก็บเกี่ยวทั้ง 2 ครั้ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแท้อย่างไร, กังแสงคงไว้ในตารางที่ 9.

อย่างไรก็ตาม ผลการทดลองแสงคงให้เห็นว่า การแบ่งใส่ปุ่ยออกเป็น 4 ครั้ง มีแนวโน้มทำให้ ผลกระทบของปริมาณน้ำมันจากการเก็บเกี่ยวทั้งสองครั้งสูงกว่าการใส่ปุ่ยครั้งเดียวหรือแบ่งใส่ 2 ครั้ง. กล่าวคือ วิธีการที่แบ่งใส่ปุ่ยเป็น 4 ครั้ง ให้ปริมาณน้ำมันจากการเก็บเกี่ยว 2 ครั้ง เท่ากับ 27.27 กก.ต่อไร่, ในขณะที่วิธีการที่แบ่งใส่ปุ่ยเป็น 2 ครั้งหรือใส่ปุ่ยเพียงครั้งเดียวให้ปริมาณน้ำมันเท่ากับ 23.59 และ 23.48 กก.ต่อไร่ เท่านั้น.

เมื่อพิจารณาถึงผลของวิธีใส่ปุ่ย ปรากฏว่า ปริมาณน้ำมันที่ได้จากการใส่ปุ่ยด้วยกรรมวิธี ทั้งกัน ใกล้เคียงกันมาก, กล่าวคือ การใส่ปุ่ยโดยวิธีหวานและรอยเป็นแผล ให้ปริมาณน้ำมันเฉลี่ยเท่ากับ 9.38 และ 9.67 กก.ต่อไร่ ในการเก็บเกี่ยวครั้งแรก, และ 14.63 กก. 15.87 ในการเก็บเกี่ยวครั้งที่ 2 ตามลำดับ.

สำหรับปฏิกรรมร่วมระหว่างเวลาและวิธีใส่ปุ่ย ปรากฏว่า ไม่มีผลต่อปริมาณน้ำมันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กังแสงคงไว้ในตารางที่ 10 และรูปที่ 4.

รูปที่ 3. ผลของปฏิกรณ์การรวมระหว่างเวลาและวิธีสပย์กอเบอร์เช่นคนนำมันมิก.

ตารางที่ 9. ผลของเวลาและวิธีการสับปุยต่อบริษัทนำมันมินค์

วิธีการ	ปริมาณนำมัน (กก.ต่อไร)		
	เก็บเกี่ยวครั้งที่ 1	เก็บเกี่ยวครั้งที่ 2	รวมเก็บเกี่ยว 2 ครั้ง
<u>เวลาการสับปุย</u>			
ใส่ครั้งเดียว	10.13 ^{1/} a ^{2/}	13.35 a	23.48
แบ่งใส่ 2 ครั้ง	8.93 a	14.66 a	23.59
แบ่งใส่ 4 ครั้ง	9.52 a	17.75 a	27.27
<u>วิธีการใส่ปุย</u>			
หวาน	9.38 ^{3/} a	14.63 a	24.01
โรยเป็นแท่ง	9.67 a	15.87 a	25.54

1/ คัวเลขจากคำเฉลี่ยทุกวิธีการใส่ปุย จำนวน 4 blocks.

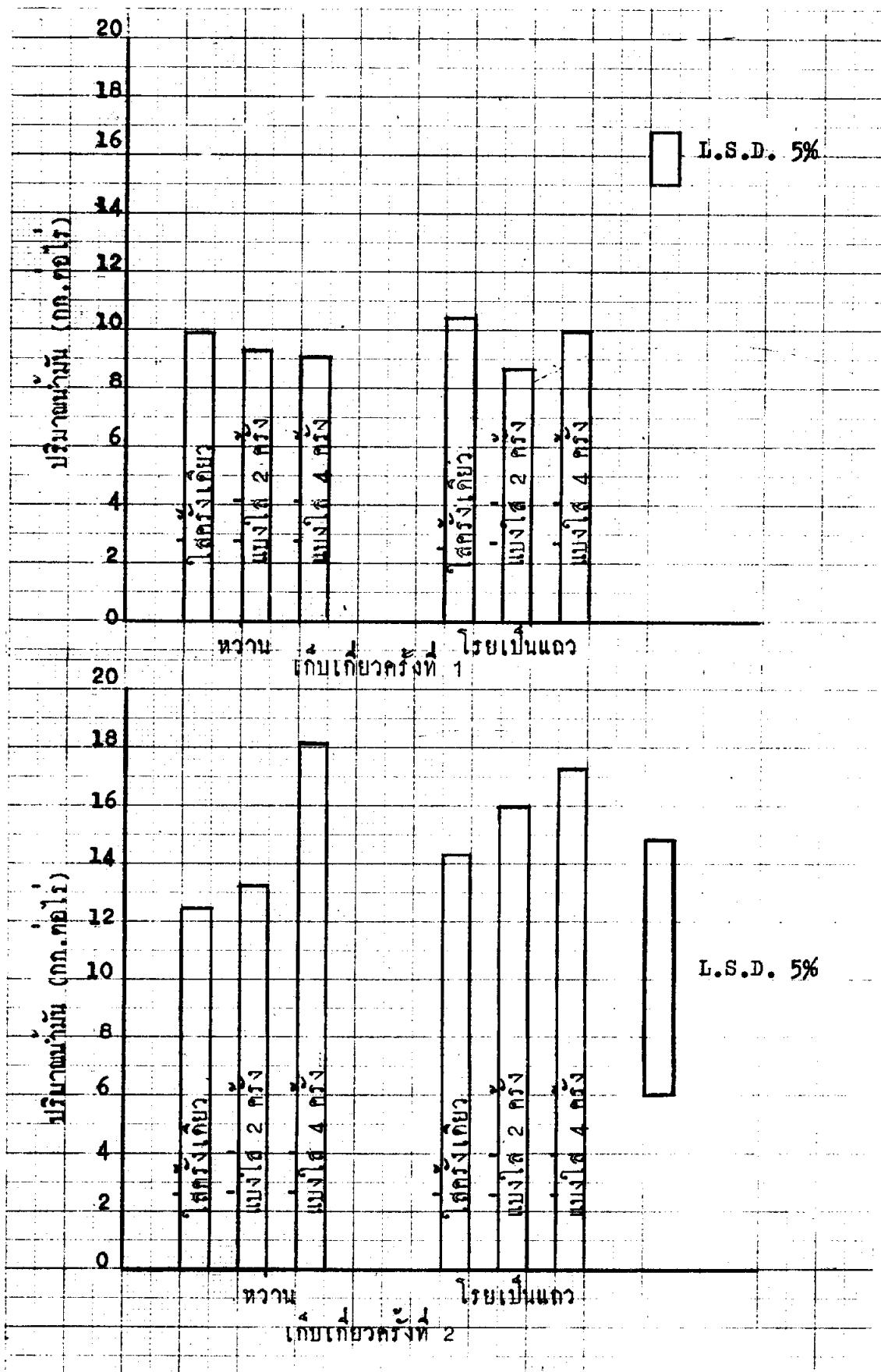
2/ คัวเลขที่กากบี้กวยคัวอักษรเหมือนกัน แสดงว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (คัวอักษรพิมพ์เด็ก) และ 99% (คัวอักษรพิมพ์ใหญ).

3/ คัวเลขจากคำเฉลี่ยทุกเวลาการใส่ปุย จำนวน 4 blocks.

ตารางที่ 10. ผลของปฏิกิริยารวมระหว่างเวลาและวิธีการใส่ปุยต่อบริษัทนำมันมินค์

วิธีการ	ปริมาณนำมัน (กก.ต่อไร)		
	เก็บเกี่ยวครั้งที่ 1	เก็บเกี่ยวครั้งที่ 2	รวมเก็บเกี่ยว 2 ครั้ง
ใส่ครั้งเดียว หวาน	9.87 ^{1/} a	12.45 a	22.32
ใส่ครั้งเดียว โรยเป็นแท่ง	10.40 a	14.26 a	24.66
แบ่งใส่ 2 ครั้ง หวาน	9.22 a	13.29 a	22.51
แบ่งใส่ 2 ครั้ง โรยเป็นแท่ง	8.64 a	16.03 a	24.67
แบ่งใส่ 4 ครั้ง หวาน	9.06 a	18.16 a	27.22
แบ่งใส่ 4 ครั้ง โรยเป็นแท่ง	9.98 a	17.34 a	27.32

1/ คัวเลขจากคำเฉลี่ย จำนวน 4 blocks.

รูปที่ 4. ผลของการรดน้ำระหว่างเวลาและวิธีการเพาะปลูกตามน้ำมันนินท.

วิจารณ์

ผลของเวลาใส่ปูย์ก่อนน้ำหนักสกหรือน้ำหนักแห้งของมินค์ในการเก็บเกี่ยวครั้งที่ 1 ปรากฏว่า การใส่ปูย์เพียงครั้งเดียว มีผลทำให้ไนน้ำหนักสกหรือน้ำหนักแห้งสูงกว่าวิธีการที่แบ่งใส่ปูย์เป็น 2 ครั้ง และ 4 ครั้ง. แต่ในการเก็บเกี่ยวครั้งที่ 2 กลับปรากฏว่า วิธีการที่ใส่ปูย์เพียงครั้งเดียวกลับให้น้ำหนักสกและน้ำหนักแห้งค่าสูง, ในขณะที่วิธีการที่แบ่งใส่ปูย์เป็น 4 ครั้ง ให้ผลลัพธ์คังกล่าวสูงสุด. การที่ผลของเวลาใส่ปูย์ก่อนน้ำหนักสกและน้ำหนักแห้งของการเก็บเกี่ยวครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ตรงกันข้ามนั้น อาจอธิบายได้ว่า ในการเก็บเกี่ยวครั้งแรก หรือเมื่อมินค์อายุ $2\frac{1}{2}$ เดือน นั้น วิธีการที่ไกรับการใส่ปูย์เพียงครั้งเดียวไกรับปูย์ในโตรเจนในอัตราสูงถึง 15 กก. ของ M ต่อไร่, ในขณะที่วิธีการที่แบ่งใส่ปูย์เป็น 2 ครั้ง หรือ 4 ครั้ง ไกรับปูย์ในโตรเจนเพียง 5 กก. ของ M ต่อไร่เท่านั้น. จากการทดลองก่อนหน้านี้ของวิสุทธิพิทักษ์กุลและคณะ (พ.ศ. 2520 และ 2521) ที่จังหวัดน่าน พบว่า ปูย์ในโตรเจนมีผลในการเพิ่มน้ำหนักสกและน้ำหนักแห้งของมินค์, ส่วนปูย์ฟอสฟอรัสและโป๊บสเซียม มีผลโดยตรงในการเพิ่มผลลัพธ์อย่างมาก. ผลการทดลองครั้งนี้จึงพอสรุปได้ว่า สาเหตุที่วิธีการซึ่งไกรับการใส่ปูย์เพียงครั้งเดียวให้ผลลัพธ์สูงสุดเนื่องมาจากไกรับปูย์ในโตรเจนในอัตราสูง, ในขณะเดียวกัน วิธีการที่แบ่งใส่ปูย์เป็น 2 และ 4 ครั้ง ให้ผลลัพธ์ใกล้เคียงกัน เนื่องจากไกรับปูย์ในโตรเจนในอัตราที่เท่ากัน. สำหรับการเก็บเกี่ยวครั้งที่ 2 เมื่อมินค์อายุ 5 เดือน นั้น วิธีการที่ไกรับการใส่ปูย์เพียงครั้งเดียวกลับให้ผลค่าสูง, ทั้งนี้เนื่องจากว่าปูย์ในโตรเจนในญูปชองแอนโนเนียมชัลเฟตเมื่อใส่ลงในดินแล้วจะถูก oxidize โดยจุลินทรีย์ในดินให้กลายเป็นอนุมูลในเกรท (NO_3^-) อย่างรวดเร็ว. อนุมูลในเกรทซึ่งมีประจุบวกส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ก่อนการเก็บเกี่ยวครั้งแรก, ส่วนที่เหลืออาจจะสูญหายไปโดยกระบวนการชะล้างและกระบวนการ de-nitrification (Kilmer and Webb 1969; Russel 1973; Visuttipitakul 1976). การให้ปูย์ในโตรเจนทั้งหมดเพียงครั้งเดียวก่อนปลูกจึงมีโอกาสที่ปูย์คังกล่าวจะสูญหายไปได้มากกว่า การแบ่งใส่, ประกอบกับหลังจากการเก็บเกี่ยวครั้งที่ 1 ให้มินค์จะแตกเป็นเศษใหม่ชื่อยางหนาแน่น และโดยปกติมักให้ผลลัพธ์สูงกว่าวิธีการเก็บเกี่ยวครั้งแรก. ดังนั้นปูย์ที่ใส่ครั้งเดียวบนปลูกจึงอาจจะมีปริมาณไม่เพียงพอสำหรับการเจริญเติบโตของมินค์ในเวลาต่อมา และเป็นผลทำให้ไกรบผลลัพธ์ค่าสูง.

สำหรับผลของเวลาใส่ปูย์ก่อนเปลือร์ เช่นกันนั้น จากการทดลองครั้งนี้ปรากฏว่า เวลาใส่ปูย์ไม่ไกรบผลลัพธ์ค่าสูงน้อยกว่าเดือนที่สองเท่านั้น ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่าปูย์ในโตรเจนไปเพิ่มปริมาณในของมินค์ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการให้น้ำมัน. ดังนั้นแม้การใส่ปูย์ในโตรเจนในอัตราสูงจะก่อให้

เกิດการอวนน้ำ, แต่ผลก็กล่าวໄว้ถูกชนิดเชยขึ้นจนวนใบที่เพื่อชั้น จึงทำให้เปอร์เซ็นต์นำมันไม่ลดลงมากจนเกิດการแยกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ. รายงานก็กล่าวໄว้รับการยืนยันก่อนหน้านี้โดยวิสุทธิ์กุลและคณะเมื่อ พ.ศ. 2520 และ 2521.

เมื่อพิจารณาถึงผลของวิธีใส่ปุ๋ย จากการเก็บเกี่ยวหั้งสองครั้งปรากฏว่า วิธีใส่ปุ๋ยไม่มีผลทำให้น้ำหนักสก, น้ำหนักแห้ง, เปอร์เซ็นต์นำมัน และปริมาณนำมันแยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติແຕ່ประการใด. ทั้งนี้เนื่องจากมินต์เป็นไม้พุ่มที่ระบบบรรกรดก็น้ำและมีไอล (stolon) แพร่กระจายอยู่ในคิน, ในส่วนนี้จะกระจายให้กับมินต์ใหม่และเจริญเติบโตไม่เป็นแคล朵โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากการเก็บเกี่ยวครั้งแรกแล้ว กินใหม่ซึ่งเกิดจากไอลจะคุณคินและมีรากแผ่กระจายทั่วไปทำให้รากมินต์มีโอกาสที่จะคงอยู่อาศัยจากบุ่บีชิงໄส่โดยวิธีหวานหรือไroyเป็นแคล朵ใกล้เคียงกัน. ผลการทดลองนี้ตรงกับการรายงานของ Achorn และ Cox (1973) ซึ่งกล่าวว่า พืชที่ปลูกโดยมีระยะระหว่างแคล朵แม่นหรือปลูกไม่เป็นแคนน์ การให้ปุ๋ยโดยวิธีหวานหรือไroyเป็นแคล朵ไม่แตกต่างกัน. กังนั้นเมื่อพิจารณาถึงความบุ่บีชิงและการประยัดแรงงานในการใส่ปุ๋ยแล้ว การใส่ปุ๋ยโดยวิธีไroyเป็นแคนน์เสียเวลาและค่าใช้จ่าย รวมทั้งมีโอกาสที่จะเกิด salt injury กับพืชเมื่อนากกว่าการใส่ปุ๋ยโดยวิธีหวาน, เนื่องจากปริมาณบุ่บีชิงที่ไปสะสมอยู่ในบางบริเวณของรากเป็นจำนวนมาก. กังนั้นผลจากการทดลองจึงแนะนำให้เลิกการใส่ปุ๋ยโดยวิธีหวาน.

คำนิยม

คำนี้ใช้ในขอบคุณ คุณสมชาย และคุณชาญ โลหะโชติ แห่งบริษัทใบยาสูบนานา จำกัด และ อุปราชากิ อาจรงค์ ที่ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในการทดลองเป็นอย่างดี ตลอดจนคำนึงถึงความสะดวกในการทดลอง; คุณประพันธ์ บุญกลิ่นชาร ผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยเกษตร, สวป. ที่ให้ความสนับสนุนและตรวจแก้ไขคันน้ำ; และท้ายที่สุดกองเกษตรเคมี, กรมวิชาการเกษตร ที่ให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ตัวอย่างคิน.

เอกสารอ้างอิง

วิสุทธิพิทักษ์กุล, ทรงเกียรติ, พรมนา, วีรญา, และ ทองประพันธ์, สุคนธ์ (2520).—ผลของปุ๋ยในโกรเจน, พอฟอรัส และไบคัลเซียม ต่อผลผลิตของมินต์ I. กรุงเทพฯ: สวป.
(รายงานฉบับที่ 6 โครงการวิจัยที่ 62/2.)

วิสุทธิพิทักษ์กุล, ทรงเกียรติ, พรมนา, วีรญา, และพงศ์พงัน, ลักษณ (2521).—ผลของปุ๋ยในโกรเจน, พอฟอรัส, และไบคัลเซียม ต่อผลผลิตของมินต์ II. กรุงเทพฯ: สวป.
(รายงานฉบับที่ 9 โครงการวิจัยที่ 62/2.)

ACHORN, F.P. and COX, T.R. (1973).—Production, marketing and use of solid, solution and suspension fertilizer. In "Fertilizer Technology and Use." 2nd. ed. Soil Sci. Soc. of Amer. Inc. Madison, Wisconsin. 711 pp.

COOKE, G.W. (1972).—"Fertilizing for Maximum Yield." 1st ed. 296 pp.
(Crosby Lockwood and Son Ltd.: London.)

KILMER, V.J. and WESE, J. (1969).—Agronomic effectiveness of different fertilizers. In "Changing Patterns in Fertilizer Use." 2nd ed. Soil Sci. Soc. of Amer. Inc. Madison, Wisconsin. 466 pp.

NELSON, W.L. and HANSEN, C.M. (1969).—Methods and frequency of fertilizer application. In "Changing Patterns in Fertilizer Use." 2nd. ed. Soil Sci. Soc. of Amer. Inc. Madison, Wisconsin. 466 pp.

RUSSELL, E.W. (1973).—The nitrogen cycle in the soil. In "Soil Condition and Plant Growth." 10th. ed. 849 pp. (Willian Clowes and Sons, Ltd. London.

TISDALE, S.L. and NELSON, W.L. (1975).—"Soil Fertility and Fertilizers." 3rd. ed. 694 pp. (Macmillian Publishing Co., Inc.: New York.)

VISUTTIPITAKUL, S. (1976).—Accumulation of residual soil nitrogen and its relation to yield and nitrogen content of red beet (Beta vulgaris. L) in the Lockyer Valley. M. Ag. Sci. Thesis. Univ. of Qld.